

№ 6 – 25 ліпеня 2003 г. - Газета Грамадскіх арганізацый і ініцыятыў.

Беларусь і съвет разъвіталіся з Васілём Быкавам

Пахаванье народнага пісьменніка Беларусі Васіля Быкава, якое было першапачаткова заплянаванае як дзяржаўнае, ператварылася ў сапраўды народнае пахаванье пасля таго, як ад ягонаі арганізацыі адмовілася дзяржаўная камісія на чале з міністрам культуры Леанідам Гулякам. Труну несылі на руках — ад Дому літаратара да Ўсходніх могілак. Этае шматтысячнае шэсьце ператварылася ў дэмансацыю беларускім народам любові да свайго пісьменніка і прарока, да Бацькаўшчыны.

Васіля Быкава адпяваў уніяцкі съямар Андрэй Абламейка, праводзілі яго ў апошні шлях таксама каталіцкі і праваслаўныя съямары. З Васілём Быкавым разъвіталіся дзясяткі мысіч грамадзянаў Беларусі,

пісьменніцкія дэлегацыі з Рәсей, Украіны, Літвы, Польшчы, маладыя і старавя, вядомыя і звычайнія людзі, дэпутаты і прадстаўнікі апазыцыі.

Людзкая рака ішла за труной народнага пісьменніка па прастэкі Францішка Скарыны ў Менску, спыняліся машины, людзі несылі безыліч кветак: руж, гваздзікоў, васількоў, безыліч вянкоў ад калегаў, сяброў, розных арганізацыяў, утым ліку ад Рады БНР.

Гэта быў, бадай, адзіны выпадак, калі міліцыя не

хапала людзей за бел-чырвона-белыя съягі, якіх былі сотні.

Аднак менавіта гэтая съяга не дазволіла працаўніц дзяржаўнай камісіі ў справе пахаваньня Васіля Быкава. Сын Быкава Сяргей накрыў цела бацькі вялікім нацыянальным съягам. Родныя ж, перш за ўсё жонка нябожчыка, адмовіліся ад прапанаванага дзяржаўнай камісіі чырвона-зялёнага дзяржаўнага съяга.

Пасля гэтага старшыня дзяржаўнай камісіі міністар культуры Леанід Гуляка сказаў што яму як дзяржаўнаму службоўцу нельга тут прысутнічаць. Разам зь іншымі сябрамі камісіі і вайскоўцамі ён пакінуў залю Дому літаратара на пачатку цырымоніі разъвітаньня з Быкавым. Перад гэтым салдаты паклалі да труны пісьменніка вянок ад Аляксандра Лукашэнкі, які знаходзіўся сёньня ў Светлагорску.

Пасля сыходу Леаніда Гулякі адказнасць за арганізацыю пахаваньня ўзяў на сябе грамадзкі камітэт на чале са старшынём Саюзу пісьменнікаў Алеsem Пашкевічам. Усе ў Доме літаратара з палёгкай уздыхнулі, калі скончыліся канфрантацийныя перамовы зь дзяржаўнымі прадстаўнікамі.

Алеś Пашкевіч вёў грамадзянскую паніхіду на пахаваньні Васіля Быкава:

«Ён стаў клясыкам пры жыцьці, зьведаў і славу і беспрэцэдэнтнае цікаванье і ганьбованье. Але да сваёй славы, шматлікіх заслужаных уз нагарод ён ставіўся спакойна. На брудныя наскокі ён намагаўся не рэагаваць, хоць ўсё гэта атручвала ягонае жыцьцё. Дзіўным чынам у гэтым чалавеку ўжывалася цвёрдасць, бескампроміснасць у адстойванні прынцыпаў справядлівасці і праўды зьмяккасцю характару, выключнай далікатнасцю і тактам у адносінах з людзьмі».

Беларусь і съвет разъвіталіся з Васілём Быкавам

Алесь Пашкевіч казаў, што апошнія гады Быкаў ня мог рэалізоўваць свае творчыя пляны на радзіме і жыў за мяжой, але вярнуўся дадому, каб спачаць у роднай зямлі. Блізкі сябра Быкава Рыгор Барадулін шчыра прызнаўся, што пасля съмерці мачі гэта найбольшая ягоная страта.

Барадулін: «Тры съятых, трыв арыенцыры ў майм жыцьці былі, ёсьць і будуць: Бог, мама і Васіль Быкаў. Съветская памяць Васілю Быкаву! Госпадзе, прымі ягоную душу!»

Сакратар Нацыянальнага саюзу ўкраінскіх пісьменнікаў Вячаслав Мядзведзь нагадаў, што на ўкраінскай зямлі, пад Кіраваградам, дзе ваяваў Васіль Быкаў, на брацкай магіле напісаная ягонае прозвішча:

Мядзведзь: «Для звычайнага чалавека гэта было бы трагічна, а для такога вялікага чалавека гэта, магчыма, Боскі знак. Слава Васілю Быкаву, слава Беларусі!»

Паэт Генадзь Бураўкін сказаў, што Быкаў быў беларускім прарокам, якому аддае пашану ўвесць съвет, а хавае яго беларускі народ — тыя, хто не на загад, а сэрцам пакліканы сюды.

Бураўкін: «Даруй, Васіль, за ўсё, што перанёс,

За ворагам нанесеная раны,
За брудныя пляўкі з тэлеэкрану,
За сълёзы ўшацкіх съсечаных бяроз.
Даруй, што ўсе свае зямнія дні

Ты азіраўся з горыччу міжволі
На памяці закінутае поле

І спадзявання спаленыя пні.
Даруй за наш нялітасціві час,

За ціхае кананіне роднай мовы,
За ўдзячнасці запозыненых словамі.

Сакратар Саюзу пісьменнікаў Масквы сябар Быкава Валянцін Аскоцкі заявіў, што талент Васіля Быкава

сілкаваўся зь беларускіх каранёў, але выйшаў на сусъветны ўзровень.

Аскоцкі: «Васіль Быкаў быў сумленнем Беларусі, але алначасова ён быў і сумленнем Расеі. Ён быў сумленнем усіх людзей, без адрознення нацыяў, якія ідуць да ідэалаў гуманізму, даб-

ра, чалавечнасці, веры ў чалавека».

Валянцін Тарас назваў Васіля Быкава «прэзыдэнтам вялікай беларускай літаратуры, якую ён съцвердзіў як ніхто іншы».

Са шчымлівымі словамі пра Васіля Быкава выступіў старшыня Нямечкага фонду «Прымірэннне» Крыстафэ́р Хойднер:

Хойднер: «У гэтую гадзіну шмат людзей у Нямеччыне, Францыі, іншых эўрапейскіх краінах зь любою і пачуцьцём думаюць пра Васіля Быкава. І асаўліва ў Нямеччыне, бо Васіль Быкаў адкрыў немцам тое, што яны нарабілі ў Беларусі падчас вялікай айчынай вайны. Ён пісаў прауду, але так, што заставаўся адкрытым чалавекам, ён працягваў чытам руку».

Старшыня дэпутацкай групы «Рэспубліка» Сяргей Скрабец выказаў гатовасць змагацца за справу і ідэалы Васіля Быкава — свабоду і незалежнасць Радзімы.

Дырэктар Беларускай службы Радыё Свабода, сябар сям'і Быкавых Аляксандар Лукашук пачаў сваю прамову словамі «Анёл зъявіўся ў Беларусі».

Лукашук: «Цяпер вялікая душа Васіля Быкава разъвітваецца з тымі, хто любіў яго ў Амэрыцы, Эўропе Ваўлаў Гавэл напісаў, што гонар для Чэхіі — прыезд туды Васіля Быкава. Мы мелі щасцьце зь ім і ягонаі жонкай Ірынай Міхайлаўной шмат гуляць па вуліцах і парках Прагі ў гаварыць. Але ягонаі галоўнай любою была Беларусь, нават у бальніцы, на шпітальнym ложкі ён прасіў прынесці яму радыё, каб слухаць пра тое, што адбываецца тут».

Прысутныя ў залі і тыя, хто слу-

хай жалобныя прамовы на вуліцы, былі ўсьцешаныя пачуць слова самога Васіля Быкава пра адказнасць пісьменніка, якія прагучалі ў запісе з архіву Радыё Свабода. «Ісьціна за намі», — казаў тады Васіль Быкаў.

**Валер Каліноўскі
Радыё «Свабода»**

Представители негосударственных организаций Беларуси обратились к зарубежным представительствам, аккредитованным в нашей стране, с призывом оказать через свои правительства давление на белорусское руководство, которое начало настоящую войну против «третьего сектора». Об этом было заявлено в четверг во время встречи руководителей крупнейших негосударственных организаций нашей страны с иностранными дипломатами.

5 июня руководители организаций «третьего сектора» встретились с представителями дипломатических миссий, аккредитованных в Беларуси. Целью встречи являлось ознакомление дипломатов с тем тяжелым положением, в котором оказались белорусские НГО.

— Мы хотели проинформировать о той сложной ситуации, которая сложилась вокруг неправительственных организаций по причине исков, поданных на ликвидацию именно этих крупных организаций, и хотели обратиться к правительствам стран, к международному сообществу, к тем посольствам, которые находятся в Белару-

си, с просьбой обратить особое внимание на нарушение прав ассоциаций, организаций, которые сейчас происходят в Беларуси. Также следующая наша инициатива — мы обратились к Офису ОБСЕ в Минске с предложением организовать конструктивный диалог между неправительственными организациями и властями, в частности, с Министерством юстиции по ситуации с закрытием неправительственных организаций, с такой «зачисткой» «третьего сектора» в Беларуси, — заявил руководитель рабочей группы Ассамблеи демократических негосударственных организаций А.Беляцкий.

Попытка наладить диалог с властями с помощью миссии ОБСЕ во главе с послом Виком уже была несколько лет назад. Как известно, эта попытка окончилась полным провалом. Настоящая попытка наладить диалог, по мнению Алексея Беляцкого, может иметь другие результаты, потому что в нем участвуют другие субъекты.

— Я считаю, что здесь достаточно другой формат по сравнению с тем, что было раньше, ибо сейчас в диалоге участвуют не политические партии, а общественные, неправительственные организации. Мы пока что являемся полноправными зарегистрированными субъектами, мы активно работаем с обществом, я думаю, что и в интересах властей тоже поучаствовать в этом диалоге.

Что же касается запрета организаций властями, нерегистрации их, то здесь, по мнению А. Беляцкого, проблем больше возникает у самих властей, чем у организаций «третьего сектора».

— Я не думаю, что эти закрытия являются позитивом для властей. Я уверен: те люди, которые работают в этих неправительственных организациях, они и далее будут продолжать свою работу. Другое дело, что регистрация организаций дает возможность Минюсту, властям легально контактировать с этими организациями. Никто не может зап-

ретить мне заниматься тем, чем я занимаюсь, но без регистрации. Власти теряют этот шанс. Здесь снова возникает проблема, с которой мы сталкивались в начале 90-х годов, когда у нас несколько сот неправительственных организаций, как их тогда называли, неформальных организаций, работали как незарегистрированные вплоть до принятия закона о негосударственных организациях. После этого ситуация нормализовалась, но сегодня мы снова видим, что почти половина этих организаций работает без всякого контакта с Минюстом, с властями, и это, я думаю, что это большая проблема именно для властей.

Тем временем, начинается новая волна проверок негосударственных организаций, которых власти пока еще не трогали. А в ближайшее время решится судьба Молодёжного христианского социального союза, дело о закрытии которого рассматривает Верховный суд.

Хартыя'97

«Третий сектор» защищается от государства

Команда «фас» дана

Данная мера, согласно проекту, отмечает БелаПАН, может применяться в случае необеспечения ответственными лицами надлежащего порядка организации массовой акции и причинения ущерба на сумму 10 тысяч и более базовых величин или существенного вреда правам и законным интересам граждан либо государственным и общественным интересам. При этом ликвидация партии и общественного объединения может осуществляться только в судебном порядке. «Парламентарии» также поддержали во втором чтении предложенные

Приняты дополнения в некоторые законы Беларуси по вопросу об ответственности за нарушения законодательства о проведении массовых мероприятий. Поправки, в частности, вносятся в законы «О политических партиях» и «Об общественных объединениях». Они приводят законодательство в соответствие с декретом президента №11 от 7 мая 2001 года «О некоторых мерах по совершенствованию порядка проведения собраний, митингов, уличных шествий, демонстраций и пикетирований в Республике Беларусь». Нормы этого декрета предусматривают возможность ликвидации политической партии, профсоюзной или иной организации за однократное нарушение законодательства о порядке проведения массовых мероприятий.

президентом изменения в закон «О собраниях, митингах, уличных шествиях, демонстрациях и пикетировании». Эти поправки приводят закон в соответствие с уже упомянутым декретом № 11 и декретом главы государства от 9 сентября 1999 года № 36 «О некоторых мерах по предупреждению чрезвычайных происшествий при проведении массовых мероприятий». Как и первый законопроект, данный документ ужесточает требования к проведению массовых мероприятий и усиливает ответственность организаторов за соблюдение порядка. Требования законопроекта не распространяются на собрания

трудовых коллективов, политических партий, профсоюзов, религиозных и иных организаций, проводимые в закрытых помещениях, а также на встречи с избирателями и собрания, проводимые президентом и депутатами национального парламента и местных Советов депутатов. Кроме того, требования закона не распространяются на богослужения, религиозные обряды, ритуалы и церемонии, проводимые в культовых зданиях, сооружениях и на относящихся к ним территориях, а также в иных местах, предоставленных религиозным организациям для **Харчыць**.

Аллея столбов

службы в последнее время настроены решительно: резать. Аргументы высказываются самые убедительные. Снижается количество тополиного пуха и, как следствие, уменьшится объем работы по его уборке. Опять-таки, знаменитая аллергия. Далее - деревья с отросшими «шапками» выглядят эстетичнее.

В этом году даже стандарт придумали - шесть метров. Почему именно шесть, а не пять и не восемь - до сих пор остается загадкой. Из каких соображений исходил таинственный автор идеи, выяснить так и не удалось, как, впрочем, и фамилию самого автора. Один из моих собеседников (специалист в области биологии) предположил, что именно таким в момент принятия решения являлось количество мух на потолке некоего кабинета. Других логических объяснений биолог здесь не нашел.

Всю весну служба озеленения «Комунальника» носила с собой соответствующей длины рейку, под которую «причесывала» и молодые каштаны на площади Ленина и огромные тополя в старых микрорайонах. Что из этого вышло, можно увидеть на снимке, а можно - выйдя на улицу.

Каштанам, конечно, хоть бы что. Другим молодым деревьямто же. А вот двубороздные тополя во многих местах города, похоже, придется срезать под корень. «Где были глаза озеленителей, когда они оставляли от огромного дерева один ствол, обрезая все ветки? - Возмущается упомянутый специалист. - Откуда, по их мнению, должны расти теперь листья - из ствола? Деревья ведь просто задохнутся. Посмотрите, какие огромные листья растут на больших стволах обрубков».

Действительно, не надо быть крупным ботаником, чтобы понимать, что десяток листочек, которые из последних сил вырастило ободранное дерево, его уже не спасут. Что касается проблемы тополиного пуха, то не проще ли один раз удалить с улиц его источники (как оказалось, «производят» пух не все тополя, а только «женские» деревья) и высаживать на их месте что-нибудь более подходящее для города. Березы, например. Или груши. Рассуждения же об эстетике, скорее всего померкнут при взгляде на возникающие там, то тут «аллеи столбов», одна из которых видна на снимке.

Проще построить новое

В редакцию обратились жители микрорайона, находящегося напротив автовокзала. Звонившие попросили выяснить, почему заброшенное здание бывшей котельной (после её закрытия там были последовательно: баня, детский клуб, кооператив, авторемонтная мастерская) многие годы пустует. В то же время находящийся в полуподвале одного из домов клуб «Импульс» испытывает нужду в помещениях, а проживающие в округе детишки так и норовят забраться в закрытые решётками «руины».

Как выяснилось, ныне здание принадлежит трём хозяевам: в одной из частей расположен теплоузел, в другой - трансформатор, а пустую-

щие помещения принадлежат предпринимателю Зубареву. На переадресованные ему вопросы Алексей Васильевич ответил следующее. В помещении планировалось открыть производственный цех, была начата реконструкция, однако многочисленные требования контролирующих служб, касающиеся безопасности, с учетом соседства того же трансформатора, оказались слишком жёсткими. В связи с этим здание законсервировано и после изготовления всей требуемой проектной документации его реконструкция возобновится. Однако будет это не ранее следующего года.

Иван Морозов

Я люблю Горкі

У Горках на вуліцы Якубоўскага з'яўлілася дзівосная клумба з кветкамі. Падобна, што яна можа стацца такай самай адметнай крапкай горада як сонечны гадзіннік, пра ўсталяванне якога летася казалі нават на беларускіх FM-станицях. Клумба ўяўляе сабою частку вялікага надпісу з кветкамі: «Я люблю Горкі». Прычым паняще «люблю» перададзена прабітым стралой сардэчкам. Недалёка ад надпісу горацкія камунальнікі разблі з кветкамі герб горада - тры жоўтые каласкі на трох пагорках.

На фоне «кветкавай архітэктуры» ўжо фатографуюцца жыхары горада і абітурыенты БДСГА.

Ілля Заранок

Беларускамоўнае набажэнства

У нядзелю 29 чэрвеня ў маленькім дому хрысціянаў веры евангельскай «Благодать» адбылося беларускамоўнае набажэнства.

Да гэтай справы мясцовыя пяцідзесятнікі ішлі адносна доўга: засмучала адсунасць поўнага перакладу Бібліі, а таксама недасканалае валоданне роднай мовай, якое патрэбнае ў казанні. Менавіта таму літургію праводзіў не сам пастар Мікалай Цэван, а ягоны памочнік Вячаслав Лобан. На імшу прыйшло краіху буйней за сорак чалавек.

Увогуле найбольшыя пратэстанцкія прыходы ў Горках у пяцідзесятнікі ды баптысты - у кожным каля 80 чалавек. Маленьня дамы працујуць з пачатку дзесяцігоддзя, а прыходы афіцыйна зарэгістраваны. Вернікі з дазволу адміністрацыі ладзяць сустэрэчы са школьнікамі ды студэнтамі, праводзяць гарадскія мерапрыемствы і дапамагаюць сіром.

Найменш прыхаджанаў у Адвентысты ў сёмага дня, якія з'явіліся ў Горках толькі ў 2002 годзе. З таго часу царква не атрымала рэгістрацыі, а па новым законе «Аб свободзе сумлення і рэлігійных арганізацыях» наўрад ці здолее дамагчыся афіцыйнага статусу.

Ілля Заранок

Свет Ніны Кавалёвой

Двадцаць пяць годь таму сярод сузор'я паэтаў з'явілася новая зорачка Ніны Кавалёвой. Свет яе ззяння быў амаль непрыкметны сярод зіхачення іншых паэтаў і, магчымы, яго б ніхто і не заўважыў, каб ні яго выскасіць Выпадак.

На зорачку зварнуў увагу і дапамог ёй знайсі сваё месца ў паэтычным сузор'і журналіст Раман Ярохін. Крок за крокам Ніна Дзмітрыеўна падымалася на паэтычны Парнас. Гэта бачна па яе кнігах, якіх выпушчана ўжо восем.

З 1997 года Ніна Кавалёва з'яўляецца членам Саюза пісьменнікаў Беларусі. А 22 мая напярэдадні Дня Славянскай пісьменнасці і культуры адбылася прэзентацыя новага зборніка «Зов любви», выхад якога стаў магчымым дзякуючы падтрымцы горацкага раённага выканаўчага камітэта, які выдаткаваў шэсцьсот тысяч рублёў на яго выданне. Гэта восьмы зборнік паэтэсы, ў якім як бы падводзячыца вынікі двадцаці пяці год творчасці. Зборнік складаецца з трох частак. Першая «Зорыкі над Горкамі» уключает вершы пра Горакі край, яго жыхароў, гісторыю, падзеі, аб горадзе, які

«Всегда любимый и открытый,
Как книга созданных стихов».

Раздел «Тёмнолесская округа» прысвечаны мясцінам дзяціства і юнацтва паэтэсы, яе «маленькой Радзімі».

«Не ответит ни сердце, ни разум,
Почему эти взгорки люблю.
И поётся и плачется разом,
Лишь на землю родную ступлю».

Трэці раздел даволі нечаканы для паэтэсы, якую ўсе лічаць рускамоўнай. І паэтам «Матчыны песні». Нягледзячы на сваё амаль цалкам рускамоўнае акружэнне, паэтэса лічыць:

«Мо душа ў родным слове?
Колькі б вершаў ты ні склаў,
Не сказай на родной мове -
Аб галоўным не сказай».

Ахова асяродзя

цойная сустрэча па стварэнні аб'яднанай каардынацыйнай рады недзяржаўных і дзяржаўных арганізацый, якія працуяць у сферы аховы навакольнага асяроддзя.

Неаспречным ёсьць той факт, што ў Магілёве і вобласці мноства экалагічных праблем, якія адбываюца не толькі на стане флоры і фаўны рэгіёна, зневінім выглядзе месці, але істотна ўплываюць на здароўе. Вырашэнне гэтых праблем, як засведчылі прадстаўнікі дзяржаўных і недзяржаўных арганізацый, будзе значна эфектыўней пры сумесных намаганнях і адпаведнай каардынацыі гэтых дзеянняў. Рэспубліка Беларусь падпісала Архускую Канвенцыю, адпаведна якой грамадства мае права доступу да інфармацыі і права ўдзелу ў працэсе

прыняція рашэнняў у пытаннях навакольнага асяроддзя.

Удзельнікі сустрэчы стварылі раду. У яе ўдзелілі 5 грамадскіх і 2 дзяржаўныя арганізацыі. Мэта яе спрыяла рэалізацыі Архускай Канвенцыі і павышаць эфектыўнасць узаемадзеяння недзяржаўных і дзяржаўных арганізацый, што працуяць у сферы аховы навакольнага асяроддзя. Старшынёй рады выбраны Андрэй Пахоменка (грамадскае аб'яднанне «ЭНДО»). Прынята і Палажэнне аб Аб'яднанай каардынацыйнай радзе. Паводле палажэння створаная структура адкрыта для ўсіх зарэгістраваных арганізацый, якія б хадзелі далучыцца да спраў паляпшэння экалагічнага стану рэгіёна.

Сяргей Кунцэвіч

З ініцыятывы грамадскага аб'яднання «ЭНДО» у Магілёўскім абласным камітэце прыродных рэурсаў і аховы навакольнага асяроддзя прыйшла пра-

НИНА КОВАЛЕВА

ЗОВ

ЛЮБВІ

Улады падпішуць з праваслаўнай царквой канкардат

13 чэрвеня прэм'ер-міністар Генадзь Навіцкі й мітрапаліт Філарэт падпішуць адмыслове пагадненьне аб супрацоўніцтве паміж дзяржавай і Праваслаўнай царквой. Гэтае пагадненьне вызначае асаблівіы статус Праваслаўнай царквы ў Беларусі і надае ёй шматлікія прэфэрэнцыі.

Пра тое, што дзяржава падпіша з Праваслаўнай царквой адмысловы канкардат, Аляксандар Лукашэнка заявіў яшчэ мінулай восеніню, калі наведваў менскі Дом міласэрнасьці. Пасля яшчэ раз падцвердзіў свой намер падчас каляднай багаслужбы ў царкве. І вось цяпер пагадненьне готовае.

Адзін з аўтараў гэтага дакумэнту, рэфэрэнт па юрыдычных пытаннях Менскай эпархіяльной управы Андрэй Алешка не хавае, што гэтае пагадненьне надае вялікія прэфэрэнцыі Праваслаўнай царкве. Галоўная мэта пагадненьня - прасоўваць наперад царкоўна-дзяржаўнае супрацоўніцтва.

Цяпер прадстаўнікі Праваслаўнай царквы будзе адкрыты шырокі доступ у навучальныя ўстановы, армію, шпіталі, месцы зінняволеня. Акрамя гэтага, пагадненьне прадугледжвае дзяржаўную дапамогу ў справе рэстаўрацыі ды ўтрымання храмаў-помнікаў архітэктуры, а таксама пра-

дастайленьне Царкве падатковых ды іншых ільготаў.

Андрэй Алешка сцвярджае, што льготы будуть атрымліваци толькі пад канкрэтныя праекты. На ягоную думку, пагадненьне цалкам адпавядае Закону аб свабодзе сумленья і рэлігійных арганізацыях і ня мае дыскрымінацыйнага характару ў адносінах да іншых канфесій.

Супрацоўнік Беларускага экзархату адказны за адносіны са СМІ архімандрит Аляксей Шынкевіч, лічыць гэтае пагадненьне вельмі свяечасовым:

- «Калі мы зъвернемся да досьведу іншых краінаў, то дзяржава самым

актыўным чынам падтрымлівае жыцьцё Царквы, асноўных канфесіяў. І я лічу, што гэта неабходна, бо царква сёньня ў матэрыяльным пляне слабая. І законы такія дзейнічаюць, што Царква наагул няма ад каго чакаць грошай. А нашыя прыхаджане - людзі вельмі бедныя, мы Царква вельмі бедных людзей».

На думку архімандрыта, канкардат не прывядзе да міжканфесійнай на-

пружанаасці ў грамадзтве і не абмяжуе права іншых Цэрквай і дэнамінацыяў.

А вось кіраўнік цэнтра па проблемах эўраінтэграцыі пры Эўрапейскім гуманітарным університетэ, палітолаг Юры Шаўцоў лічыць, што любая спроба надаць дзяржаве рэлігійны характар можа прывесьці да сур'ёзной напружанаасці ў грамадзтве:

- «Я думаю, што наша дзяржава павінна быць сьвецкай. І калі ў нас будзе нейкім чынам парушаны гэты чыннік, калі дзяржава будзе становіца ня сьвецкай, нейкай іншай, гэта будзе

весці да дэстабілізацыі ў грамадзтве. Калі казаць пра прынцып, то любое парушэнне сьвецкага характару нашага грамадзтва ў дзяржавы - яно прывядзе да шэрагу канфліктаў. Калі не канфліктаў, дык напружанаасці. І міжканфесійнае супрацьстаянне будзе толькі часткай сістэмы напружанаасці, якая можа паўстаць у любым выпадку».

Палітолаг, аднак, сумняеца, што Беларусь неўзабаве страйці сьвецкія характар дзяржаўной улады.

**Альгерд Невяроўскі,
«Радыё Свабода»**

Весткі ад суседзяў

Благія намеры

Аб кансалідацыі апазыцыйна настроенных сілаў краіны і ролі ў гэтым працэсе дэпутацкае группы Палаты прадстаўнікоў «Рэспубліка» гаварыў на сустрэчы з прадстаўнікамі рэгіянальных структураў палітычных партый і грамадзкіх аўяднанняў старшыня групы Сяргей Скрабец. Сп. Скрабец прэзэнтаваў распрацаваную дэпутацкай групай «Рэспубліка» Програму неабходных заходаў дзеля стварэння свабоднага грамадзтва ў Беларусі. Сярод агучанага асаблівай ўваги была нададзена хібам дзейнага выбарчага кодэкса краіны і заканадаўчай ініцыятыве дэпутацкай групы «Рэспубліка» на ўнясеньне ў кодэкс дапаўненняў і зменаў. Сп. Скрабец удакладніў інфармацыю аб акцыі збору подпісаў грамадзянаў у падтрымку ініцыятывы, паакрэсліўшы пры гэтым, што ад 30 траўня быў распачаты этап падрыхтоўкі да акцыі. Ініцыятары акцыі маюць намер сабраць 400 000 подпісаў і даслаць іх, у тым ліку, і прэзыдэнту краіны. Гаварыў сп. Скрабец аб кансультацыях з палітычнымі партыямі і аб успрынняці партыямі дэпутацкае групы «Рэспубліка», аб намеры на выбарах дастаць 30-40 месцаў у парляманце і што за сваё абавішча найніжэйшыя уважаюць моладзь і прадпрымальнікаў. Рэакцыя прысутніх на выступ сп. Скрабца была надзвычай стрыманая. Шмат на якія пытаньні, калі і былі адказы, дык надзвычай размытыя і няпэўныя. Скэмтычна паставілася аўдышторыя і да кансалідацыйных амбіціяў «Рэспублікі».

Алесь Асіпцоў

У пошуках прычыны

Асіповікі раённы выканаўчы камітэт адмовіў у рэгістрацыі суполцы прадпрымальнікаў унітарнага прадпрыемства «Рынак» Свабоднага Прафсаюза Беларускага з-за неадпаведнасці пададзеных дакументаў са статутам Свабоднага Прафсаюза Беларускага.

Між тым Свабодны Прафсаюз Беларускі арганізацыі прадпрымальнікаў унітарнага прадпрыемства «Рынак» фактывічна існуе ўжо год і налічвае 125 сябраў.

Узгадаем піянерскае дзяцінства

Арганізацыям, прадпрыемствам, калгасам і саўгасам, установам, а таксама ўстановам адукцыі і аховы здароўя Бялыніцкім райвыканкамам даведаны план на збор макулатуры, рyzзя і гэмак званага шклабою.

Мясцовая ўлада тлумачыц гэта неабходнасцю садзейнічання райспажыўтаварыству ў выкананні заданняў на прыём другаснай сыравіны. Сёлета плануеца сабраць 122 тонны макулатуры, 51 тон - рyzзя, 20 тон - шклабою.

Калгасы і саўгасы павінны сабраць прыкладна 10 тон макулатуры, дробныя арганізацыі ды ўстановы - па 1 тоне.

Супрацьстаянне варварству

Група магілёўскіх гісторыкаў цягам двух месяцаў бароніць ад зынічэння культурны слой у гісторычным цэнтры Магілёва ад каниэрна «Белнафта». Каниэрн распачаў будаўніцтва двох заправак у ахоўнай зоне, межы якіх былі абазначаныя яшчэ ў 1990 годзе.

Пры пракладанні камунікацыйных траншэй, ля съценаў Магілёўскага медычнага каледжа (помніка архітэктуры XIX ст.) будаўнікі намрапілі на падваліны старых збудаванняў. Аб гэтым факце паведамілі гісторыкам звычайнага міністэрства. На месцы высыветлілася, што знойдзене будаўнікамі засыпаны жывірам. Тутака ж быў складзены акт аб зынічэнні культурнага слоя. Дакумант быў накіраваны дырэктору дэпартамента па ахове

гісторыка-культурнай спадчыны і рэстаўрацыі Міністэрства культуры сп. Абламскому. У хуткім часе падобнага зъмесцту акт быў складзены і на факт зынічэння гісторычнага слоя паблізу Быхаўскага рынку.

Як зазначаюць гісторыкі, у выніку дзейнасці каниэрна «Белнафта» былі зынічаныя старажытныя стаянкі эпохі палеаліту, архітэктурныя съведчаныя сярэднявечча. Гісторыкі разумеюць, што цяпер ратаваць выпадае тое, што яшчэ на зынічаныя і настойваюць на архэлігічным аглядзе і ўзгадненых плянаў камунікацыяў. Працы ў ахоўнай зоне тым часам працягваюцца. Кажуць, што хочуць будаваць прыватную запраўку і на «Школішчы», на месцы дзе раней была сінагога.

Алесь Асіпцоў

Хабар з нябожчыкаў

Прыягнутыя да крымінальнай аказнасці ўрач-памолагаанамам і санітараённай бальніцы. За даследванне нябожчыкаў і атрыманне даведкі блізкія памерлых вымушаныя былі плаціць па два мінімальных заробка. Урач атрымаў 3 гады пазбаўлення волі, а яго памагаты 3 гады «хіміі».

Рыгор Латышэвіч

Замах на святое

Дэпутат Бялыніцкага райсовета спадар В. Вусік пропанаваў дзеля павелічэння мабільнасці супрацоўнікаў праваахоўных органаў перадаваць у іх карыстанне на выходныя дні службовыя аўтамабілі дзяржаўных устаноў, арганізацый і прадпрыемстваў раёна альбо наогул стварыць у Бялынічах са службовых легкавушак парк легкавых аўтамабіляў. Статыстыка сведчыць, што менавіта ў выходныя дні здзяйсняеца найбольшая колькасць злачынстваў і правапарушэнняў, прадухіліць іі раскрыць якія

дапамогуць дадатковыя патрульныя машыны. Дэпутаты раёнага Савета, які больш як на 90 % складаеца з кіраўнікоў самага рознага ўзроўню, пропанову сп. Вусіка не падтрымалі.

Між тым, райвыканкам прыняў рашэнне аб закрыці з 1 ліпеня да 8 жніўня ўсіх дзіячых садкоў Бялыніцкага раёна. Прычынай рашэння стаўся недахоп фінансавання.

Абураныя бацькі, дзеци якіх застаничаюцца без нагляду на ізы месцы, збіраюцца адстойваць свае права і на-кіравалі скаргі ў абласны інстанцыі.

Базыль Лицьвіновіч

Падаілі нафтаправод

Толькі ў траўні супрацоўнікамі службы аховы нафтатрубаправодаў, пры падтрымкы супрацоўнікаў мясцовага аддзялення КДБ, былі затрыманы дзве групы жыхароў Крычаўскага і Мсціслаўскага раёнаў, якія займаліся несанкцыяніраванымі ўрэзкамі ў нафтапрадуктаправод Унеча - Вентспілс. Служба аховы створана менавіта дзеля прадухілэння крадзяжу паліва з нафтапрадуктаправода.

Несанкцыянаваны забор нафтапрадуктаў небяспечны не толькі для саміх злачынцаў, але пагражае экалагічным забруджваннем навакольнага асяроддзя і стварае пажаранебяспечнае становішча.

Андрэй Кузьмін

Газета **УзГорак**

Рэдактар - Эдуард Брокараў; тэхнічны рэдактар - Дзям'ян Франкоўскі. E-mail: dnescer@tut.by

Выпуск №6, ад 25.06.2003 г. Фармат - А-4, 8 палос. Наклад - 299 асобнікай .

Адрес рэдакцыі: г. Горкі, зав. 2-га Магілёўскі, д.1. Надрукавана на тэхніцы горацкага РА ГРГ «Беларускі рэспубліканскі клуб выбаршчыкаў».